

PROJEKT BUDOWLANY
REMONTU ELEWACJI
ZABYTKOWEGO KOŚCIOŁA PARAFIALNEGO
P.W. ŚWIĘTEGO STANISŁAWA BISKUPA I MĘCZENNIKA
W SKRZESZEWIE

STRONA TYTUŁOWA:

nazwa elementu projektu budowlanego	PROJEKT ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANY
numer tomu / łączna liczba tomów	1/3
nazwa zamierzenia budowlanego	REMONT ELEWACJI ZABYTKOWEGO KOŚCIOŁA PARAFIALNEGO P.W. ŚWIĘTEGO STANISŁAWA BISKUPA I MĘCZENNIKA W SKRZESZEWIE
adres obiektu budowlanego	08-307 SKRZESZEW 137, GMINA REPKI, POWIAT SOKOŁOWSKI
kategoria obiektu budowlanego	X
nazwa jednostki ewidencyjnej, nazwa i numer obrębu ewidencyjnego nr działek ewidencyjnych, na których usytuowany obiekt	JEDNOSTKA EWIDENCYJNA: 142906_2 REPKI OBRĘB: 0029 SKRZESZEW DZIAŁKA NR EWIDENCYJNY 754
imię i nazwisko lub nazwa inwestora, adres inwestora	PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA P.W. ŚWIĘTEGO STANISŁAWA BISKUPA I MĘCZENNIKA W SKRZESZEWIE

JEDNOSTKA PROJEKTOWA:

AUTORZY OPRACOWANIA:

zakres opracowania	pełniona funkcja projektowa	imię i nazwisko, specjalność i numer uprawnień budowlanych	Data opracowania	Podpis
ARCHITEKTURA	Projektant	mgr inż. arch. ANTONI MAKAREWICZ architektoniczna do projektowania bez ograniczeń BŁ 87/78	15 września 2023 r	
	spec. uprawnień numer upr.			
KONSTRUKCJA	Projektant	mgr inż. MAREK STACHURSKI do projektowania bez ograniczeń w specjalności konstrukcyjno-budowlanej BŁ 118/82	15 września 2023 r	
	spec. uprawnień numer upr.			

OPRACOWANIE ZAWIERA KOLEJNO PONUMEROWANYCH STRON

MIEJSCE I DATA OPRACOWANIA: BIAŁYSTOK, 15 WRZEŚNIA 2023 R.

SPIS TREŚCI

DO PROJEKTU ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANEGO:

ZAŁĄCZNIKI FORMALNO – PRAWNE

str.

- Ksero uprawnień projektowych projektantów
- Zaświadczenia o przynależności do właściwej izby architektonicznej i izby branżowej
- Oświadczenie projektantów o zgodności z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej

PROJEKT ARCHITEKTONICZNO – BUDOWLANY

■ Część opisowa

str.

- Dane ogólne
- Opis zagospodarowania terenu
- Opis obiektu kościoła
- Ocena stanu technicznego
- Rozwiązania architektoniczno-budowlane
- Zakres prac remontowo-budowlanych
- Opis i technologia wykonania robót
- Etapowanie prac
- Dane końcowe

■ Część graficzna

str.

1.	Sytuacja	1:500
2.	Rzut przyziemia poziom 0,00	1:100
3.	Rzut chóru poziom +5,50 i poziom +11,00	1:100
4.	Rzut dachu	1:100
5.	Przekrój pionowy poprzeczny A-A	1:100
6.	Przekrój pionowy podłużny B-B	1:100
7.	Elewacja zachodnia	1:100
8.	Elewacja północna	1:100
9.	Elewacja wschodnia	1:100
10.	Elewacja południowa	1:100
11.	Detal opaski odwadniającej	1:20

■ Część fotograficzna

str.

Widoki ogólne, detale elewacji, wnętrze kościoła,
wieżba dachowa i krypta – łącznie szt. 54 /27xA4/

OPIS TECHNICZNY DO PROJEKTU ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANEGO REMONTU ELEWACJI ZABYTKOWEGO KOŚCIOŁA PARAFIALNEGO POD WEZWANIEM ŚWIĘTEGO STANISŁAWA BISKUPA I MĘCZENNIKA W SKRZESZEWIE

1. DANE OGÓLNE

1.1 Przedmiot opracowania

Projekt architektoniczno-budowlany remontu elewacji istniejącego zabytkowego kościoła parafialnego pod wezwaniem Świętego Stanisława Biskupa i Męczennika w Skrzeszewie, na działce o numerze geodezyjnym 754, obręb 0029 Skrzeszew, jednostka ewidencyjna 142906_2 Repki, powiat Sokołowski, województwo Mazowieckie.

Opracowanie niniejsze określa jego aktualną formę architektoniczną i stan techniczny, pod kątem wykonania prac remontowo-budowlanych w celu zapobieżenia postępującej degradacji kościoła, w ramach ochrony dziedzictwa historycznego i kulturowego. Zakres projektu budowlanego obejmuje elewacje kościoła parafialnego w Skrzeszewie z wyłączeniem rzeźb stanowiących "Grupę Ukrzyżowania" usytuowanych w fasadzie kościoła i rzeźb w niszach elewacji wschodniej.

Przedmiotowy projekt, zgodnie z zaleceniami MWKZ i zgłoszonymi potrzebami parafii ma służyć Inwestorowi do uzyskania stosownych zezwoleń administracyjnych, do prowadzenia prac remontowo-budowlanych, kosztorysowania robót, pozyskiwania środków i etapowania inwestycji.

Całość dokumentacji została opracowana zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 roku w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego.

Nie przewiduje się znaczących prac związanych z terenem wokół kościoła, stąd opracowanie sytuacyjne na mapie zasadniczej, bez opracowania projektu zagospodarowania terenu. Mapa nie odbiega od stanu istniejącego.

1.2 Wpis do rejestru

Kościół parafialny pod wezwaniem Świętego Stanisława Biskupa i Męczennika w Skrzeszewie, orzeczeniem o uznaniu za zabytek został wpisany do rejestru zabytków decyzją Prezydium Warszawskiej Wojewódzkiej Rady Narodowej, Wydziału Kultury, Konserwatora Zabytków, znak KL.IV.R. 265/60, pod numerem rejestru 52/265 z dnia 25.XI.1960 roku.

Kościół jest cennym przykładem architektury sakralnej na tym terenie. Barokowy kościół, wzniesiony w latach 1705-1733, przebudowany w roku 1837 z dobudową 2 bocznych kaplic i portyku w stylu klasycystycznym, posiada wartości historyczne i zabytkowe. Orzeczenie o uznaniu za zabytek w załącznikach formalno-prawnych.

Ostatnio uzyskane pozwolenie na prowadzenie prac remontowo-konserwatorskich zostało wydane decyzją Mazowieckiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków nr 959/DS./18 z dnia 20.12.2018 roku.

Niezależnie od wpisu obiektu kościoła, odrębnie do rejestru zabytków ruchomych zostały wpisane decyzją Wojewody Siedleckiego z dnia 30.12.1998 roku pod numerem B-212 rzeźby stanowiące "Grupę Ukrzyżowania" umieszczone w fasadzie kościoła.

2. OPIS ZAGOSPODAROWANIA TERENU

2.1. Stan istniejący zagospodarowania terenu

Działka nr 754, o łącznej powierzchni 3700 m², własności parafialnej /KW - SI1P/00015457/4/, jest położona we wschodniej części wsi Skrzyszew, przy drodze krajowej /DK 62/. Droga biegnąca przez wieś, okalająca łukiem teren kościoła, łącząca miasta Drohiczyn i dalej Siemiatycze na wschodzie oraz Sokołów i dalej Wyszaków na zachodzie, to główna ulica miejscowości, o intensywnym natężeniu ruchu. Zabudowę Skrzyszewa stanowi przyuliczna zabudowa wolnostojąca jednorodzinna mieszkaniowa i zagrodowa, sporadycznie usługowa.

Najbliższe otoczenie działki kościoła stanowią;

- od strony północnej tereny parafialne rolne /dz. nr 409/,
- od strony wschodniej tereny rolne zabudowa jednorodzinna mieszkaniowa i zagrodowa /dz. nr 410/5/,
- od strony południowej droga krajowa nr 62 /dz. nr 414/2/, po drugiej stronie drogi zabudowa jednorodzinna mieszkaniowa i zagrodowa,
- od strony zachodniej plac przedkościelny w kształcie trójkąta pełniący funkcję parkingu /dz. nr 414/2/, z usytuowaną na środku placu figurą przydrożną i dalej zabudowa wsi Skrzyszew.

Plebania i zabudowania gospodarcze są usytuowane od strony północno-zachodniej, na działce parafialnej nr 409.

Teren działki nr 754 stanowi wydzielony cmentarz przykościelny na planie trapezu, zbliżonego do kwadratu. Został otoczony z trzech stron pełnym, kamiennym, murem, od frontu z murowaną i tynkowaną bramą wejściową oraz ażurowymi stalowymi przesłami na podmurówce kamiennej pomiędzy murowanymi słupami. Wejście główne na osi kościoła, od strony zachodniej, trójdzielne z bramą środkową i obok dwiema furtkami wejściowymi z zawieszonymi metalowymi, kutymi skrzydłami. Dodatkowa furtka wejściowa od strony plebanii. Brama techniczna z możliwością wjazdu na teren przykościelny oraz furtka od strony południowej w kamiennym murze. Centralnie w obrębie cmentarza usytuowany jest budynek murowany tynkowany kościoła parafialnego, orientowany, frontem zwrócony w kierunku zachodnim do wsi. Fasadę kościoła poprzedza utwardzony plac przedkościelny, z obejściem wokół kościoła z kostki betonowej barwionej „polbruk”. Teren zieleni stanowi zespół drzew wysokich liściastych i iglastych w granicach ogrodzenia wokół kościoła. Uzupełnieniem drzew są nawierzchnie trawiaste.

W obrębie terenu cmentarza kościelnego występują miejsca upamiętniające lokalne i historyczne wydarzenia. W południowo-zachodnim narożniku placu kościelnego wtopiona w ogrodzenie znajduje się murowana, czworoboczna dzwonnica, zbudowana w I połowie XIX wieku. W części wejściowej, po obu stronach od wejścia oraz w części północnej przy murze ogrodzeniowym usytuowane są drewniane krzyże wotywnie. Po lewej stronie od wejścia kościoła, przed zakrystią znajduje się nagrobek byłego proboszcza skrzyszewskiego Stanisława Korzebskiego. W części południowej przy wejściu do kaplicy grób z postumentem kamiennym Józefa Ochenskiego, prawego urzędnika i obywatela.

Odprowadzenie wód opadowych, powierzchniowe. Kościół posiada instalację elektryczną zasilającą i oświetleniową /iluminacja elewacji/.

Projektowany remont elewacji kościoła nie narusza i nie zmienia istniejącego sposobu zagospodarowania terenu, dlatego opracowanie projektu zagospodarowania terenu nie jest wykonywane. Prace realizowane będą na obiekcie, po ich zakończeniu teren zostanie uporządkowany i doprowadzony do stanu pierwotnego.

2.2. Zestawienie powierzchni /bilans terenu/ :

- pow. terenu działki nr 754 w tym;	- 3 700 m ²
- pow. zabudowy budynku kościoła	- 568 m ²
- pow. zabudowy dzwonnicy	- 24 m ²
- pow. zabudowy muru ogrodzeniowego	- 150 m ²
- pow. zabudowy razem	- 760 m ²
- pow. terenów utwardzonych	- 940 m ²
- pow. terenów zielonych	- 2 000 m ²

3. OPIS OBIEKTU KOŚCIOŁA

3.1 Historia parafii i obiektu

Skrzeszew - wieś położona w gminie Repki, powiecie Sokołowskim, we wschodniej części województwa Mazowieckiego, po lewej stronie rzeki Bug.

Wieś nadana przez księcia Witolda należała do biskupów łuckich od 1428 roku do końca XVIII w. Parafia została erygowana około 1431 roku. Prawdopodobnie w tym czasie wzniesiono kościół drewniany p.w. św. Stanisława Biskupa i Męczennika. Budowa obecnej świątyni w stylu barokowym, została rozpoczęta około 1705 roku z fundacji Stanisława Godlewskiego stolnika burskiego. Budowę ukończono staraniem Jana Godlewskiego w roku 1733 i kościół został konsekrowany przez ks. bpa Józefa Olszańskiego, sufragana chełmskiego.

Po uszkodzeniach w trakcie wojen napoleońskich z początku XIX wieku, dzięki staraniom nowego dziedzica Skrzeszewa od 1808 roku, posła na sejm Franciszka Obniskiego, kościół został odrestaurowany i przebudowany w 1837 roku. W tym czasie została zbudowana fasada z portykiem w stylu klasycystycznym z dobudową 2 bocznych kaplic.

Kościół w Skrzeszewie zaliczany był do najstarszych Sanktuariów Maryjnych na Podlasiu. Kult Matki Boskiej znany był już tu w XVI wieku, czczony łaskami słynący Obraz Matki Bożej, raz określanej jako Różańcowa, innym razem jako Częstochowska. Świątynia słynęła jednak z wielkiego kultu Matki Bożej Różańcowej. Odnotowano tutaj co najmniej 72 cudowne uzdrowienia. Sanktuarium maryjne w Skrzeszewie było znane szeroko na Podlasiu, ale utraciło swe znaczenie w czasie zaborów, a zwłaszcza po Powstaniu Styczniowym w 1863 roku.

Podczas działań wojennych w 1915 roku dzwonnica i świątynia zostały mocno uszkodzone. Odbudowę kościoła w 1918 roku kierował ks. Feliks Fronczewski, ówczesny proboszcz skrzeszewski.

Kolejne prace remontowe notowano w roku 1985 – kapitalny remont elewacji, oraz w roku 1989 – remont wnętrza.

W roku 2000 staraniem parafian i aktualnego proboszcza, odnowiona ołtarze, organy, obrazy, pomalowano wnętrze, pokryto dach blachą miedzianą, odrestaurowano ściany zewnętrzne wykonano nowy parkan kamienny z żelaznymi bramami, wyłożono kostką betonową obejście wokół kościoła.

Parafia p.w. Świętego Stanisława Biskupa i Męczennika w Skrzeszewie, erygowana około 1431 roku, należy do dekanatu drohiczyńskiego /nadbużańskiego/, diecezji Drohiczyńskiej, metropolii Białostockiej. W granicach parafii znajduje się 18 wsi. Parafia liczy około 1500 wiernych, których mieszkańcy zajmują się głównie rolnictwem. Proboszczem parafii od roku 1991 jest ks. kan. dr Sławomir Mazur, aktualnym wikariuszem ks. Paweł Sierakowski.

3.2 Opis obiektu kościoła

Materiał i konstrukcja: Kościół murowany z cegły, na zaprawie wapiennej, tynkowany. Wnętrze kościoła przykryte sklepieniami kolebkowymi na gurtach z lunetami, w kaplicach i kruchcie kolebkowo-krzyżowymi, w zakrystii sklepienia kolebkowe. Więźba drewniana o konstrukcji krokwiowo-stolcowej, z podwójnym stolcem i podwójną jętką. Dachy i hełmy wież pokryte blachą miedzianą. Posadzki z płyt piaskowca i marmuru. Otwory w ścianach, zakończone prostokątnie i łukami odcinkowymi. Okna metalowe, szklenie szkłem zwykłym i witrażowym, z drobnym, wielopolowym podziałem. Drzwi zewnętrzne drewniane, płycinowe, jedno i dwuskrzydłowe.

Rzut: Jednonawowy, czteroprzęsłowa nawa z równym szerokością dwuprzęsłowym prezbiterium. Ramiona transeptu tworzą po lewej /stronie północnej/ kaplica, zakrystia i kruchta boczna, po stronie prawej /południowej/ kaplica. Zakrystia przy kaplicy północnej oraz prezbiterium. Po drugiej stronie kaplicy północnej - kruchta. Przy południowej ścianie kaplicy południowej mała dobudówka – wejście do krypty. Nawa, prezbiterium i zakrystia na rzucie prostokątów, kaplice kwadratowe. Część wejściowa /kruchta/ w części zachodniej Schody wewnętrzne kręcone w murze. Nad kruchtą chór muzyczny. Od frontu kolumnowy portyk z wejściem głównym. Po prawej stronie fasady znajdują się dwie zamknięte wnęki przy których umiejscowione są postumenty i rzeźby pełne stanowiące "Grupę Ukrzyżowania".

Bryła: Korpus nawowo-prezbiterialny zwarty, wysoki, prostopadłościenny, nakryty dwuspadowym dachem. Przylegające kaplice równe mu wysokością. Nad kaplicami czworoboczne wieżyczki zwieńczone ośmiobocznymi latarniami z kopulastymi hełmami. Przy kaplicy północnej znajduje się zakrystia i kruchta o szerokości równej kaplicy, oba pomieszczenia niskie, nakryte dachami jednospadowymi. Przy kaplicy południowej ścianie południowej kaplicy umiejscowiona jest prostopadłościenna dobudówka - kryta dachem dwuspadowym. Pełni ona funkcję wejścia do krypty.

Elewacje: Elewacja zachodnia /fasada/, z portykiem czterokolumnowym, zwieńczonym trójkątnym frontonem. Wyżej trójosiowe, na środku prostokątne okno, po bokach płyciny. Całość wieńczy pełne belkowanie i trójkątny ogzysmowany szczyt. Naroża ujęte pilastrami, Pilastry także między oknem a płycinami. W tympanonie portyku wieniec laurowy ze wstęgami oraz datą 1733. Kolumny portyku jońskie, belkowanie z dwudzielnym architrawem. Pod portykiem wejście główne w profilowanej opasce.. Nad nim tablica z napisem odnoszącym się do odbudowy kościoła. Po prawej stronie wejścia do kościoła znajduje się zespół stanowiący "Grupę Ukrzyżowania" wpisany odrębnie do rejestru zabytków ruchomych. Stanowią dwie zamknięte wnęki przy których umiejscowione są postumenty i rzeźby pełne. Między wnękami krucyfiks a pod nim kamienna kropielnica.

Elewacja boczna północna sześćoosiowa, zwieńczona pełnym belkowaniem, naroża oraz osie międzyokienne podkreślono pilastrami. Otwory okienne wysoko osadzone, prostokątne, zwieńczone. Kruchta północna, adekwatnie jak zakrystia, z otworem prostokątnym drzwiowym na środku. Kruchta posiada także okno od strony zachodniej. Nad kaplicą wieżyczka o ściętych narożach, opilastrowanych, na cokolikach, zwieńczona pełnym belkowaniem „złamanym” przy narożach. Na osiach okna zwieńczone półkoliście, w profilowanej opasce. Latarnia, powtarza schemat kompozycyjny wieżyczki, nie posiada jednak detalu.

Elewacja boczna, południowa opracowana analogicznie do elewacji północnej. Dobudówka przy kaplicy z wejściem do krypt, zwieńczona pełnym

belkowaniem, naroża opilastrowane, z otworem prostokątnym drzwiowym na środku. W szczycie dachu umiejscowiony jest mały krzyż.

Elewacja wschodnia - trójosiowa, w pilastrowym opracowaniu z prostokątną płyciną. Pilastry w wielkim porządku, przy narożach parzyste, między osiami pojedyncze. Na osiach u dołu prostokątne oprofilowane płyciny oraz zwieńczone konchowo nisze u góry, w profilowanych opaskach. W niszach rzeźby pełne Matki Boskiej oraz świętych Kazimierza i Stanisława.

Wnętrze: Wewnątrz ściany nawy są rozczłonkowane pilastrami toksańskimi, w nawie podwojonymi, natomiast w kaplicach parzystymi, podtrzymującymi przełamujące się belkowanie. Nawa nakryta jest sklepieniem kolebkowatym z lunetami na gurtach. Kaplice i prezbiterium otwierają się do nawy wysokimi, półkoliście zamkniętymi arkadami. Od zachodu znajduje się chór muzyczny murowany, oparty na szerokiej, półkoliście zamkniętej arkadzie, ujętej z lewej i prawej strony parami pilastrów, z balustradą składającą się ze ślepych, spłaszczonych tralek.

Wyposażenie: komplet drewnianych sprzętów; ołtarze, ambona, konfesjonały, stalle, ławki, organy - styl barokowo-klasycystyczny. W kościele jest wiele obrazów różnych autorów, w tym jeden ze szkoły Rubensa. Szereg tablic upamiętniających wydarzenia historyczne i ważne dla historii parafii i kościoła.

Instalacje: Elektryczna, odgromowa i nagłaśniająca.

3.3 Dane techniczne obiektu kościoła:

- powierzchnia zabudowy	–	568,0 m ²
- pow. użytkowa przyziemia (poziom 0,00)	–	381,0 m ²
- pow. użytkowa chóru (poziom +5,50)	–	27,0 m ²
- razem powierzchnia użytkowa kościoła	–	408,0 m ²
- powierzchnia całkowita kościoła	–	633,0 m ²
- kubatura	–	9 060,0 m ³

Uwaga ! Szczegółowy wykaz pomieszczeń z zestawieniem powierzchni zamieszczono na rzutach poszczególnych kondygnacji.

4. OPIS I OCENA STANU TECHNICZNEGO

4.1 Dane ogólne kościoła

Barokowy kościół z początku XVIII wieku, przebudowany w I połowie XIX wieku w stylu klasycystycznym, poprzez dobudowę do elewacji istniejącego kościoła portyku wspartego na czterech kolumnach z jońskimi głowicami i dwóch bocznych kaplic. Podczas działań wojennych w roku 1915 dzwonnica i świątynia zostały mocno uszkodzone: Remontowany wielokrotnie, po raz ostatni w 2000 roku.

W prawym narożniku placu kościelnego znajduje się murowana, czworoboczna dzwonnica, zbudowana w I połowie XIX wieku.

Zespół posiada wysokie walory plastyczne, jest przykładem barokowej architektury sakralnej na Mazowszu, kościół został wpisany do rejestru zabytków nieruchomych pod numerem rejestru 52/265 z 25.11.1960 roku.

4.2 Opis stanu technicznego elewacji kościoła

Ściany kościoła murowane z cegły pełnej ceramicznej na zaprawie wapiennej. Kościół jednonawowy, wysuniętym transeptem, przykryty dachem dwuspadowym. W transepcie czworoboczne kaplice zwieńczone wieżyczkami ponad dachem i nakryte hełmami. Pokrycie dachu i hełmów blachą miedzianą.

Tynki zewnętrzne do wysokości gzymsu głównego, naprawiane wielokrotnie w latach ubiegłych, są w złym stanie technicznym. Wykonane jako mocne i szczelne cementowo-wapienne, charakteryzują się dużym skurczem zapraw i niską dyfuzyjnością. Widoczne rysy i pęknięcia, także konstrukcyjne w murach, nie zostały naprawione podczas prowadzonych remontów w latach ubiegłych. Układ rys o przebiegu dowolnym, pozwala na penetrację wody podczas opadów atmosferycznych w głąb ścian, wywołując korozję i odspajanie tynków. Wieże nie remontowane przy remoncie ścian kościoła. Tynki na wieżach są w bardzo złym stanie technicznym, spękanne, skorodowane, odstają od podłoża. Pęknięcia ścian, świadczą o nieustabilizowanej pracy konstrukcji i niewłaściwie dobranym składzie zaprawy /zbyt duża ilość cementu/. W przypadku ścian konstrukcyjnych pęknięcia są wynikiem rozładowania naprężeń w murze, powstają w jego najsłabszych fragmentach. Mur po usunięciu tynków należy naprawić poprzez wklejenie wkładek stalowych w miejscu występowania rys i spękań, w celu ustabilizowania pracy konstrukcji.

Pozostawienie rys i spękań w murach bez naprawy, spowoduje zarysowanie się tynków nowo wykonanych. Wszystkie rysy i pęknięcia na murach, wymagające naprawy należy zinwentaryzować po skuciu skorodowanych tynków.

W elewacji frontowej wysunięty portyk podparty czterema otynkowanymi kolumnami jońskimi z cegły ceramicznej pełnej. Trzony kolumn gładkie, tynkowane podczas remontów tynkiem cementowo-wapiennym. Widoczna liczna siatka spękań w tynku w wyniku zastosowania wadliwej zaprawy. Bazy kolumn oparte na fundamentach ceglanych prostokątnych. Podczas napraw do odsłoniętych fragmentów fundamentu doklejono do czoła płytki kamienne. Nie naprawiono skorodowanych cegieł w fundamencie. Płytki odspoiły się, widoczne jest korozja cegieł. Bazy kolumn wymagają napraw. Głowice kolumn wymagają napraw. Trzony kolumn skorodowane na skutek podciągania kapilarnego wody przy długotrwałych opadach atmosferycznych. W strefie przyziemia, ponad bazami tynk odpadł, widoczna jest korozja muru. Stalowe obejmy spinające w obwodzie kolumny ulegają silnej korozji. We fragmentach kolumn gdzie obejmy odpadły, widoczne są długie pionowe rysy rozłożone po obwodzie trzonów kolumn. Świadczy to o przekroczeniu dopuszczalnych naprężeń w trzonach kolumn ściskanych osiowo.

Stan techniczny kolumn jest awaryjny, wymagają pilnych napraw konstrukcyjnych już w I etapie prac remontowo-budowlanych.

Przy remontach nie odtworzono historycznego, zmiennego przekroju trzonu kolumn.

Pod portykiem ściana frontowa gładka, pozbawiona pilastrów, które powinny występować w rytmie kolumn, jak na ścianie powyżej portyku.

Tynki cokołowe w strefie przyziemia naprawiane wielokrotnie, wykonano jako mocne i szczelne uniemożliwiają dyfuzję pary wodnej ze strefy przyziemia. Strefa odparowania wilgoci widoczna w strefie przyziemia powyżej cokołu. Pod cokołem

wykuto w tynku bruzdę w tynku, do muru, na styku z gruntem wokół ścian zewnętrznych. Elewacje malowane zwykłymi farbami dyspersyjnymi, o niewielkiej odporności na warunki atmosferyczne.

Brak opasek wokół ścian zewnętrznych kościoła powoduje, że podczas opadów atmosferycznych woda spływająca po ścianach wsiąka w grunt i nawilgaca ściany fundamentowe, co jest przyczyną zawilgocenia murów i podciągania kapilarnego wody w strefie przyziemia ścian zewnętrznych. Obciążenie murów wodą opadową spowodowane jest nachyleniem gruntu przy ścianach w kierunku do ścian kościoła, uniemożliwiające swobodny odpływ wody po gruncie.

Okna wielokwaterkowe, szyby osadzone w profilach metalowych. Okna w stanie technicznym średnim, wymagają remontu pod kątem zabezpieczenia antykorozyjnego i uzupełnienia uszczelnień szyb. Pomimo dwóch niezależnych okien w otworze okiennym, konstrukcja okien powoduje duże straty ciepła w kościele. Obróbki parapetów podokiennych z blachy malowanej w kolorze brązowym, należy wymienić na obróbki z blachy miedzianej.

Drzwi wejściowe drewniane główne i boczne w stanie technicznym złym, skorodowane i znacznie zniszczone powłoki malarskie, wymagające podjęcia prac renowacyjnych. Pozostałe drzwi stalowe oraz kraty osłaniające również do renowacji.

Istniejący podest przed wejściem głównym do kościoła wykonany z płyt ceramicznych, nierówny, z widocznymi uszkodzeniami, przeznaczony do remontu.

Rynny i rury spustowe miedziane. Na połączeniu rynien i rur spustowych brak koszy odpływowych umożliwiających bezpieczne odprowadzenie wody z dachu przy intensywnych opadach deszczu.

4.7 Klasyfikacja remontowa budynku kościoła

Po dokonaniu oględzin i ocenie stanu technicznego kościoła, w oparciu o wytyczne Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie „Warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie”, stwierdza się, że kościół parafialny pod wezwaniem pod wezwaniem Świętego Stanisława Biskupa i Męczennika w Skrzyszewie, kwalifikuje się do remontu kapitalnego w zakresie ujętym w niniejszym opracowaniu. Aktualny stan techniczny elewacji kościoła /szczególnie część wejściowa/, należy traktować jako awaryjny, wymagający podjęcia bezzwłocznych działań w celu zapobieżenia postępującej degradacji, przywrócenia obiektu do stanu poprawności konserwatorskiej i użytkowej.

Uwaga! 1/ Stan techniczny kościoła został udokumentowany załączonymi rysunkami i dokumentacją fotograficzną.

2/ Podczas realizacji prac remontowych należy bezwzględnie przestrzegać przepisów Ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

3/ Przed przystąpieniem do wykonywania prac należy uzyskać zgodę Mazowieckiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków - Delegatury w Siedlcach i uzyskać pozwolenie Starostwa Powiatowego w Sokołowie Podlaskim na prowadzenie robót budowlanych

V. ROZWIĄZANIA ARCHITEKTONICZNO - BUDOWLANE

Opracowanie dotyczy remontu elewacji istniejącego zabytkowego kościoła parafialnego pod wezwaniem Świętego Stanisława Biskupa i Męczennika

w Skrzeszewie, na działce o numerze geodezyjnym 754, obręb 0029 Skrzeszew, jednostka ewidencyjna 142906_2 Repki, powiat Sokołowski, województwo Mazowieckie.

5.1 Opis ogólny przyjętych rozwiązań;

Układ funkcjonalno-przestrzenny całości założenia pozostaje nienaruszony. Przedmiotowy projekt budowlany zakresem obejmuje remont obiektu kościoła, bez konieczności opracowania projektu zagospodarowania terenu. Roboty nie ingerują w sposób istotny w zagospodarowanie terenu w otoczeniu kościoła. Obsługa komunikacyjna obiektu będzie odbywać się na dotychczasowych zasadach - od strony drogi krajowej nr 62. Obsługa komunikacyjna zewnętrzna i wewnętrzna, place i dojścia piesze - na zasadach istniejących, bez zmian. Nawierzchnie utwardzone z kostki betonowej barwionej bez zmian. Zieleń i zagospodarowanie terenu w postaci drzew wysokich liściastych i iglastych oraz nawierzchni trawiastych - na zasadach istniejących, bez zmian. Teren wyznaczający kształt cmentarza przykościelnego otoczony z trzech stron pełnym, kamiennym, murem, od frontu z murowaną i tynkowaną bramą wejściową z metalowymi bramami i furtkami oraz ażurowymi stalowymi przęsłami na podmurówce kamiennej pomiędzy murowanymi słupami - na zasadach istniejących, bez zmian.

Inwestycja nie narusza interesu osób trzecich, nie stanowi też zagrożenia dla środowiska, oraz higieny, zdrowia i życia użytkowników - na zasadach istniejących - bez zmian. Projektowany remont elewacji nie oddziałuje znacząco na środowisko, nie wpływa negatywnie na środowisko ze względu na zaopatrzenie i jakość wody oraz ilość odprowadzanych ścieków. Inwestycja nie emituje hałasu i wibracji oraz promieniowania w stopniu wyższym niż dopuszczalny oraz nie generuje niebezpiecznych odpadów. Inwestycja nie wywiera negatywnego wpływu na istniejący drzewostan, powierzchnię ziemi, w tym glebę, wody powierzchniowe i podziemne. Przedmiotowy teren nie jest objęty obowiązującym planem zagospodarowania. Planowana inwestycja nie naruszy ustaleń obszaru chronionego Nadbużańskiego Parku Krajobrazowego.

Oddziaływanie inwestycji remontu elewacji kościoła zamyka się w granicach działki własnej Inwestora nr 754, tj. Parafii Rzymskokatolickiej pod wezwaniem pod wezwaniem Świętego Stanisława Biskupa i Męczennika w Skrzeszewie.

Podstawowym zamierzeniem niniejszego opracowania jest;

- zapobieżenie postępującej degradacji obiektu kościoła,
- przywrócenia bezpieczeństwa elementów konstrukcji,
- przywrócenie walorów estetycznych i historycznych,
- utrzymanie prawidłowego stanu technicznego,

Dla potrzeb niniejszego projektu dokonano oceny stanu technicznego, pod kątem przyszłych robót budowlano-remontowych. Nie przewiduje się rozbudowy obiektu, zmiany lica murów, stosowania materiałów obcych przedmiotowym zabytkom, nie mającym uzasadnienia historycznego. Kształt bryły budynku kościoła, jej wysokość, forma dachu i wież, z lokalizacją przy ważnym szlaku drogowym, stanowi wyjątkową wartość przestrzenną dla tej okolicy i miejscowości. Opracowanie ma na celu doprowadzenie budynku kościoła do stanu poprawności funkcjonalno-użytkowej oraz przywrócenie walorów estetycznych i historycznych

6. ZAKRES PRAC REMONTOWYCH

Zakres prac remontowych niezbędnych do wykonania w celu

doprowadzenia obiektu kościoła do stanu poprawności konserwatorskiej i eksploatacyjnej.

Elewacje - remont tynkowanych ścian zewnętrznych:

- skucie skorodowanych tynków,
- naprawy rys i pęknięć w murach,
- naprawy gzymsów,
- renowacja oryginalnych detali architektonicznych,
- wykonanie nowych tynków trassowych na ścianach powyżej cokołu,
- wykonanie specjalnych tynków cokołowych w strefie przyziemia,
- scalenie kolorystyczne elewacji farbami czysto silikatowymi, kolorystyka w uzgodnieniu z MWKZ, delegaturą w Siedlcach.
- izolacja pozioma murów w strefie przyziemia /dotyczy wejścia do krypty i ściany w elewacji frontowej/,
- przegląd i naprawa obróbek blacharskich z blachy miedzianej, wykonanie koszy odpływowych na połączeniu rynien i rur spustowych,
- wykonanie nowych parapetów podokiennych z blachy miedzianej.

Kolumny w fasadzie kościoła:

- naprawa konstrukcyjna, w trybie awaryjnym kolumn podpierających portyk nad wejściem głównym do kościoła.

Stolarka i ślusarka:

- renowacja płycinowych drewnianych zewnętrznych
- renowacja drzwi stalowych,
- remont okien stalowych,
- renowacja kutych krat zabezpieczających.

Teren wokół kościoła:

- wykonanie reprofilacji terenu wokół kościoła w celu nadania spadku w kierunku od ścian kościoła,
- ułożenie folii w gruncie trwale zamocowanej do muru pod cokołem,
- wykonanie zasypki ze żwiru płukanego,
- remont istniejącego podestu przed wejściem do kościoła, wykonanie izolacji z folii, ułożenie powtórne istniejących płyt ceramicznych ze spadkiem od ścian kościoła.

Projektowane elementy są uzupełniające i fragmentaryczne, stąd przyjęte rozwiązania są naturalną kontynuacją istniejących i nawiązują charakterem do pozostałych części budynku kościoła, tworząc z nimi kompozycyjną całość. Przedmiotowe działania nie stoją w sprzeczności z przepisami ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, lecz przyczynią się do polepszenia walorów zabytkowych obiektu. Roboty nie ingerują w zagospodarowanie terenu.

Architektura zgodnie z załączoną częścią graficzną.

Uwaga! W załączeniu dokumentacja fotograficzna określająca stan techniczny kościoła uzasadniający konieczność wykonania niezbędnych prac remontowych.

7. OPIS I TECHNOLOGIA WYKONANIA ROBÓT

Naprawa pęknięć

Zszywanie krzyżowe murów pełnych, w celu wzmocnienia i ustabilizowania pracy uszkodzonych elementów konstrukcji:

- wywiercić otwory $\varnothing$ 13-14 mm pod wymaganym kątem i na wymaganą głębokość
- wyczyścić odkurzaczem otwory i dokładnie zmoczyć wodą, kontynuować do momentu gdy wypływająca woda będzie czysta,
- wymieszać zaprawę iniekcyjną i napełnić pojemnik pistoletu,
- nałożyć na pistolet końcówkę przedłużającą $\varnothing$ 12 mm i pompować zaprawę do momentu jej wypełnienia odpowiedniej długości wkręcić w końcówkę pistoletu,
- umieścić końcówkę w otworze na pełną głębokość i pompować zaprawę. Ciśnienie spowoduje wypychanie pręta wraz z zaprawą,
- wypełnić końcówki otworów zaprawą

Uwagi: pręty stalowe instaluje się prostopadle do powierzchni pęknięcia – poziomo, w przypadku pęknięć pionowych pręt stalowy powinien znajdować się minimum w odległości 225 mm od pęknięcia, kąt wiercenia powinien być tak dobrany, aby pręt przechodził przez pęknięcie w środkowej części muru, pręty powinny być rozmieszczone naprzemiennie po obydwu stronach pęknięcia w odstępach 225 mm mierzonych wzdłuż pęknięcia.

Iniekcje rys w konstrukcjach murowych – uzupełnienie do technologii wklejania prętów stalowych

Technologia wykonania iniekcji;

Wykonanie iniekcji powinno gwarantować całkowite wypełnienie rys w naprawianej konstrukcji. W zależności od charakterystyki rys /geometria, stopień zawilgocenia/ oraz właściwości stosowanego iniektu /czas wiązania i lepkość/ przyjmuje się:

- rodzaj i rozmieszczenie końcówek iniekcyjnych,
- sposób powierzchniowego zamknięcia rysy,
- ciśnienie tłoczenia.

Kolejność robót przy iniekcji:

- oczyszczenie zarysowanej powierzchni muru w celu dokładnej lokalizacji i oceny rysy
- powierzchniowe uszczelnienie rysy
- zamocowanie końcówek iniekcyjnych
- wtłoczenie iniektu
- demontaż końcówek iniekcyjnych

Zasady iniektowania rys i pęknięć murów;

Tłoczenie rozpoczyna się od końcówek położonych najniżej, przechodząc do następnych w miarę wypełnienia rysy. W przypadku stosowania żywic epoksydowych po wstępnym wypełnieniu rysy, przed końcem żelowania iniektu zaleca się powtórne doiniektowanie, co gwarantuje lepsze wypełnienie rysy.

Naprawa trzonów kolumn

Przed przystąpieniem do naprawy trzonów kolumn wykonać konstrukcję wsporczą podpierającą portyk.

- zamontować obejmy stalowe w miejscach gdzie odpadł tynk i odpadły skorodowane obejmy stalowe, obejmy wykonać ze stali nierdzewnej gr. 3mm, obejmy muszą przylegać dokładnie na całym obwodzie do trzonu kolumn,
- pionowe rysy naprawić poprzez iniekcję żywicy epoksydowych /technologia jw./,
- skuć ostrożnie istniejące tynki, wymienić skorodowane obejmy stalowe, naprawić widoczne rysy i spękania,
- wykonać nowe tynki renowacyjne,
- scalić kolorystycznie tynki farbami silikatowymi dobrej jakości.

Naprawa gzymsów i detali architektonicznych

Gzymsy należy stworzyć metodą ciągnioną z zastosowaniem zaprawy rdzeniowej i drobnoziarnistej.

Wykonanie tynków gładkich

Przed wykonaniem tynków powierzchnie ścian odpylić. Jeżeli podłoże okaże się słabe należy je wzmocnić preparatem gruntującym, poprzez natrysk. Na odsłoniętym murze wykonać obrzutkę i nałożyć tynk renowacyjny. Całość tynków pokryć mineralną szpachlówką.

Zastosować należy gotową do stosowania, systemową, fabryczną suchą zaprawę renowacyjną.

Spoivo i kruszywa na bazie czysto mineralnej.

Parametry fizyczne odpowiadają wymaganiom zapewnienia możliwie niskiego skurczu własnego oraz właściwości fizycznych i mechanicznych dostosowanych do cegły /wytrzymałości na ściskanie i odrywanie, transport wody itd./. Możliwe są modyfikacje uziarnienia i twardości w celu dostosowania do wymagań podłoża.

Dane techniczne:

Gęstość nasypowa: ok. 1,7 kg/l

Wytrzymałość na ściskanie: po 28 dniach $\leq 13 \text{ N/mm}^2$

Wytrzymałość na odrywanie: po 28 dniach ok. $0,5 \text{ N/mm}^2$

Moduł Young'a E zgodnie z DIN 1048: $E \sim 11 \text{ N/mm}^2$

Odkształcenie skurczowe: DIN 52450: po 7 dniach ok. - 0,3 mm/m
po 28 dniach ok. - 0,7 mm/m

Zabezpieczenie murów przed rozwojem mikroorganizmów.

W miejscach rozwoju mikroorganizmów, oczyścić mur z nalotów i nawarstwień, następnie osuszyć powierzchnię mikrofalowo, następnie zaimpregnować 10% roztworem preparatu grzybobójczego.

Malowanie elewacji

Całość elewacji zagruntować preparatem gruntującym, pomalować farbą silikatową z wypełniaczem mineralnym następnie farbą kryjącą silikatową.

Powyższy sposób malowania elewacji zmniejsza w sposób zdecydowany nasiąkliwość detali architektonicznych, przez co wpływa na ograniczenie procesów korozyjnych, uniemożliwia rozwój mikroorganizmów w miejscach zacienionych elewacji; elewacje są odporne na zabrudzenie, oraz na niszczenie tynków w przypadku uszkodzenia obróbek blacharskich.

Kolorystyka elewacji w uzgodnieniu z MWKZ, delegaturą w Siedlcach.

Propozycje kolorystyczne

Propozycja projektanta; w jasnej tonacji z użyciem trzech kolorów zgodnie z oznaczeniem na elewacjach; ściany - RAL 1015, pilastry, gzymsy, kolumny - RAL 1013, cokół - RAL 1019.

Uwaga! Ostateczny dobór kolorów nastąpi komisyjnie po wykonaniu prób kolorystycznych na elewacji kościoła w uzgodnieniu z MWKZ, delegaturą w Siedlcach.

Pigmentowana farba na bazie emulsji silikatowej z dodatkami grzybo- i glono- bójczymi

Dane techniczne w momencie dostawy:

Spoivo: emulsja niskocząsteczkowych siloksanów

Pigmenty: pigmenty tlenkowe, odporne na światło i alkalia

Gęstość: 1,45-1,53 g/cm³ zależnie od koloru

Lepkość: odpowiednia do nakładania wałkiem lub pędzlem

Rozcieńczalnik: woda

Odczyn pH: 8-9

Dane techniczne powłoki:

Przepuszczalność pary wodnej: $s_d \leq 0,05$ m

Zużycie materiału wynoszące 300 ml/m² co daje suchą warstwę o gr. ok. 200 μm

Współczynnik nasiąkliwości: $w \leq 0,1$ kg/m²·h^{0,5}

Stopień połysku: matowy, o charakterze mineralnym

Faktura powierzchni: gładka

Wytrzymałość na odrywanie na nowych podłożach: $> 0,6$ N/mm²

na zwiertzałych starych powłokach malarskich: $> 0,4$ N/mm²

Odporność na czynniki atmosferyczne: bardzo dobra

Sklonność do brudzenia się: niewielka

Kolory: białe, bezbarwne lub według palety kolorów

Czyszczenie narzędzi: Narzędzia należy czyścić na świeżo wodą.

Rodzaj opakowania: Pojemniki z tworzywa sztucznego 5 l i 15 l

Trwałość podczas składowania: W oryginalnych pojemnikach, w miejscu chłodnym ale zabezpieczonym przed mrozem co najmniej 12 miesięcy.

Preparat do impregnacji hydrofobowej

Reaktywny, oligomeryczny roztwór siloksanowy o nikłym zapachu przeznaczony do hydrofobizującej impregnacji mineralnych materiałów budowlanych. Wyróżnia się wysoką odpornością na alkalia, tzn. że podłoże przeznaczone do impregnacji może wykazywać wartość pH do 14 bez ujemnego wpływu na skuteczność zabiegu.

Ze względu na małącząsteczkową strukturę w stanie wyjściowym preparat wykazuje bardzo dobrą zdolność penetracji i reaguje chemicznie w materiale budowlanym w obecności wilgoci atmosferycznej przechodząc w hydrofobową, odporną na promieniowanie ultrafioletowe i działanie czynników atmosferycznych substancję czynną - polisiloksan. Po zabiegu substancja czynna odkłada się na ściankach kapilar i porów jako makromolekularna warstwa, nie wpływając znacząco na zdolność dyfuzji pary wodnej. Impregnat zmniejsza wnikanie wody i substancji szkodliwych, które mogą występować w formie rozpuszczalnych w wodzie kwasowych zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego (SO₂, NO_x). Ograniczone zostaje dzięki temu zagrożenie mineralnej powierzchni materiału budowlanego atakiem mikroflory. W wielu przypadkach ulega poprawie odporność na działanie mrozu i soli rozmrażającej. Dzięki obniżeniu przewodności cieplnej zmniejszają się straty energii.

Powierzchnie materiałów budowlanych zaimpregnowane preparatem wykazują wyraźnie mniejszą skłonność do brudzenia się.

Dane techniczne w momencie dostawy:

Zawartość siloksanów: ok. 7 % wag.

Nośnik: węglowodory alifatyczne o nikłym zapachu

Gęstość: ok. 0,80 g/cm³

Lepkość: 44 sek. w kubku DIN 2

Temperatura zapłonu: > 30°C

Wygląd: bezbarwny płyn

Dane techniczne po utworzeniu substancji czynnej:

Zawartość polisiloksanów: ok. 5 % wag.

Nasiąkliwość: bardzo mała

Odporność na promieniowanie ultrafioletowe: dobra

Odporność na warunki atmosferyczne: wysoka

Długotrwałość działania: > 10 lat udowodnione

Odporność na alkalia: do pH 14

Wysychanie bez klejenia się: zapewnione

Skłonność do brudzenia się: mała

Hydrofobizacja

W celu zabezpieczenia przed wnikaniem wody, całą elewację należy zaimpregnować Preparatem hydrofobizującym.

Przy zastosowaniu impregnatów opartych na małowcząsteczkowych silanach i siloksanach i przestrzeganiu zalecanego zużycia osiąga się duże głębokości wnikania i trwałą ochronę. Nawet po kilkunastu latach od wykonania zabiegu hydrofobizacji elewacja ceglana jest chroniona przed wnikaniem wody równie skutecznie jak bezpośrednio po zaimpregnowaniu.

Zużycie: należy określić w trakcie badań laboratoryjnych i na powierzchni próbnej orientacyjnie - 0,8 l/m²

Odgrzybianie murów.

- koncentrat do zwalczania grzybów na murach i drewnie, zużycie min. 50 ml koncentratu na 1m² powierzchni, lub 500 ml roztworu wodnego /10%/,

- środek do miejscowego usuwania pleśni, nalotów grzybowych, oraz bakterii, zapobiega powtórному atakowi pleśni; łatwe dozowanie poprzez butelkę ze spryskiwaczem.

Renowacja powierzchni drewnianych

Renowacja powierzchni drewnianych po usunięciu powłok malarskich i naprawie powierzchni uszkodzonych. Zaleca się usunięcie powłok malarskich poprzez mikropiaskowanie powierzchni.

Spośród wielu systemów ochrony drewna jest najbardziej trwałym jest system kryjący, którego trwałość trzykrotnie przewyższa trwałość systemów transparentnych. Zaleca się systemy ochrony drewna w technologii firm o dużym doświadczeniu w dziedzinie konserwacji i zabezpieczania drewna.

W skład systemów wchodzi:

- głęboko penetrujący olej do drewna, zabezpieczający drewno przed wilgocią i spowalniający rozwój mikroorganizmów,

- lakier do izolacji sęków i żywicy w miejscach wycieków,
- impregnująca farba do drewna, półmatowa alkilowa, przeznaczona do zewnętrznych powierzchni drewnianych, reguluje wilgotność, chroni przed UV, zachowuje elastyczność w niskich temperaturach.

Osuszanie fragmentów murów Izolacja pozioma murów przyziemia

Metoda termoiniekcji mikrofalowej.

Metoda termoiniekcji mikrofalowej służy do osuszania i przeciwwilgociowego zabezpieczania murów przed wilgocią podciąganą kapilarnie. Metoda polega na wytworzeniu blokady hydrofobowej na żądanym poziomie lub na powierzchni muru /ścian budynku/. Wykorzystuje się zjawisko termodyfuzji pary wodnej w obrębie nawierconych otworów, oraz zjawiska akumulacji ciepła, w celu zapewnienia warunków do bardzo dobrej penetracji w strukturę murów środka hydrofobowego, utwardzenia się na ściankach porów i kapilar żywicy, oraz zapewnienia szybkiego odparowania rozcieńczalnika.

Proces mikrofalowego obniżania wilgoci murów trwa od kilku do kilkudziesięciu minut w zależności od początkowego zawilgocenia i grubości muru.

Metoda jest przeznaczona do osuszania i przeciwwilgociowego zabezpieczania murów o grubości nie mniejszej niż 25 cm, przez wytworzenie poziomej, lub pionowej /ewentualnie obu jednocześnie/ blokady hydrofobowej.

Wytyczne wykonywania robót.

Metoda termoiniekcji wykorzystuje zjawisko termodyfuzji do szybkiego osuszania murów w obszarze nawierconych otworów. W procesie suszenia wykorzystuje się zjawisko pochłaniania mikrofal przez wodę zawartą w murze. Woda bardzo szybko zamienia się w parę i na skutek wytworzonego ciśnienia dyfunduje poprzez kapilary na zewnątrz muru. Para ogrzewa mur do temperatury ok. 80 st.C. Przy zawilgoceniu muru 12-18 % , proces suszenia do wilgotności naturalnej poniżej 3% trwa kilkanaście minut.

Po zmniejszeniu wilgotności muru w obszarze nawierconych otworów, w otwory wprowadza się grawitacyjnie środek hydrofobowy.

Nagrzany mur ułatwia penetrację środka hydrofobowego w kapilarach, utwardza się na ściankach kapilar, powoduje szybkie odparowanie rozcieńczalnika, oraz obniża zawilgocenie muru powyżej strefy zhydrofobizowanej.

Zestaw suszarek mikrofalowych.

W skład zestawu suszarki mikrofalowej wchodzi zasilacz i antena mikrofalowa z magnetronem. Poprawność pracy sygnalizuje dioda, oraz detektory pola magnetycznego. Zestawy mikrofalowe grupowane są zespoły kilku, lub kilkunastu urządzeń, w zależności od potrzeb.

Urządzenia mikrofalowe emitują falę elektromagnetyczną o wysokiej częstotliwości i mogą być obsługiwane wyłącznie przez osoby uprawnione, z zachowaniem bezpieczeństwa osób postronnych znajdujących się w pobliżu pracujących urządzeń.

Środki hydrofobowe.

Do hydrofobizacji murów używa się środków hydrofobowych, takich jak:

- Sarsil H-15, Sarsil H14/R, Ahydrosil K,
- Funcosil SNL, Kiesol IK.

Wykonywanie blokady hydrofobowej.

Na ustalonym poziomie blokady hydrofobowej nawierca się w murze rząd otworów w rozstawie co 20 cm, nachylonych pod kątem 30 st. Otwory nawierca się na głębokość nie większą niż 15 cm od przeciwległej powierzchni ściany /przy murach o gr. powyżej 25 cm/. Przy murach grubych otwory nawierca się po obu stronach ściany.

Po osuszeniu murów i wykonaniu hydrofobizacji uzyskuje się zabezpieczenie ścian przed bocznym wnikaniem wilgoci gruntowej.

W trakcie wprowadzania płynu hydrofobowego należy kontrolować czy nie pojawiają się wycieki na ścianach. Wycieki powinny być natychmiast likwidowane poprzez uszczelnienie muru. Należy nie dopuścić do rozlewania się płynu po podłodze. Ze względu na zróżnicowaną porowatość murów, zużycie środków hydrofobowych może różnić się o ok. 20% w stosunku do założonych pierwotnie ilości. Środek hydrofobowy należy wprowadzać w sposób ciągły do wysycenia muru. Przy stosowaniu preparatów należy bezwzględnie przestrzegać wymagań i warunków producenta.

Prace wykończeniowe.

Po upływie tygodnia od wprowadzenia środków hydrofobowych można przystąpić do wypełniania otworów do hydrofobizacji, korkując otwory zaprawą polimerową o konsystencji plastycznej. Uszkodzone tynki należy usunąć i wykonać nowe.

W miejscach nasyconych preparatem hydrofobowym może wystąpić utrudniona przyczepność zapraw do muru. W takim przypadku miejsca te należy pokryć dwukrotnie mleczkiem cementowym, a następnie po przeschnięciu narzucić tynk wyrównawczy. Ściany należy malować wyłącznie farbami silikatowymi o wysokiej paroprzepuszczalności.

Metoda termoiniekcji mikrofalowej spełnia wymagania instrukcji WTA

Nr 4-4-04 dotyczącej wykonania wtórnej izolacji poziomej przeciw kapilarnemu podciąganiu wilgoci metodą iniekcji chemicznej.

Naprawa obróbek blacharskich z blachy miedzianej.

W trakcie prac remontowych należy dokonać przeglądu, napraw i częściowej wymiany obróbek blacharskich zwieńczenia muru, oraz gzymsów i parapetów.

W istniejących miejscach obróbek, po odkuciu tynku na styku ze ścianą należy wykonać nakładki z blachy miedzianej w kształcie litery L. Zamocować w ścianie krótszym fragmentem profilu, po uprzednim wykonaniu nacięcia w linii prostej na ścianie. Nakładka powinna przykryć z nadmiarem dotychczasowe wyłożenie obróbki na ścianach.

Renowacja drzwi zewnętrznych

Drzwi wejściowe zewnętrzne drewniane wymagają renowacji w zakresie naprawy uszkodzeń powłok malarskich i korozji biologicznej drewna, zwłaszcza dolnych partii drzwi. Po usunięciu produktów korozji i naprawie ubytków, drewno należy zaimpregnować i scalić dobrej jakości impregnatami odpornymi na UV i wodę. Do oczyszczenia powierzchni drewnianych zaleca się oczyszczenie strumieniowe poprzez mikropiaskowanie, technologii która pozwala na precyzyjne usunięcie

nalotów i nawarstwień, do czystego drewna, bez uszkodzenia drewna zdrowego. Po oczyszczeniu scalić kolorystycznie farbami kryjącymi do drewna w kolorze jak kolorystyka istniejąca, oryginalna drzwi /RAL 8016/. Dolną część drzwi należy zabezpieczyć przed korozją biologiczną.

Renowacja elementów metalowych

Renowacja powierzchni metalowych /krat zabezpieczających/, polega na usunięciu powłoki malarskiej i widocznych produktów korozji z profili stalowych, uzupełnieniu braków w miejscach korozji; malowaniu powierzchni metalowych w systemie: farba podkładowa antykorozyjna i farba nawierzchniowa, lub farba piecowa. Elementy metalowe po oczyszczeniu przez piaskowanie, malować farbami do metalu w kolorze RAL 7015 /grafit mat/.

Obciążenie wodą opadową strefy przyziemia ścian zewnętrznych

Strefy przyziemia murów wokół obiektów są skutecznie chronione przed wodą opadową jedynie w przypadku ukształtowania właściwych spadków terenu, ze spadkiem min. 2%, w kierunku od ścian obiektu, zabezpieczeniem bezpośrednim murów przed wodą odbitą od sprężystego podłoża. Przyjmuje się że strefa zawilgocenia cokołu ściany na skutek odbicia wody /np. opaski betonowej/ sięga ok. 40 cm. Szczególną uwagę należy zwrócić na wszelkie roboty ziemne przy ścianach. Grunt w wykopach, później zasypanych ziemią nie jest zagęszczony. Wytworzony lej depresyjny z gruntu niezagęszczonego powoduje gromadzenie wody z opadów i z gruntu. Zasięg leja depresyjnego zależy od przepuszczalności gruntu, z tego powodu większość opasek ochronnych wykonanych z kruszywa płukanego o gr. ok. 15 cm wprawdzie nie powoduje odbicia wody na ściany, ale nie odprowadza wody z zagłębienia żwirowego i nawadnia ścianę, do której przylega opaska żwirowa. Konieczne jest więc ułożenie w gruncie specjalnych folii ze spadkiem od ścian, pod zasypką żwirową.

Zabezpieczenie strefy przyziemia ścian zewnętrznych

- ułożenie w gruncie folii PE /o podwyższonej wytrzymałości, zgrzewanej na zakładach/, gr. minimum 1,5 mm, wokół ścian zewnętrznych kościoła na głębokości 15-20 cm od poziomu terenu, ze spadkiem min 3 % w kierunku od ścian kościoła, w celu odrzucenia wody spływającej po ścianach od strefy przyziemia i nawilgacania ścian fundamentowych, folia kotwiona trwale do cokołu, szerokość folii min 1,0 m.
- wykonanie zasypki ze żwiru płukanego 16-24 mm wokół ścian zewnętrznych kościoła, z obrzeżem stabilizowanym, na folii pod zasypką żwirową
- wyprofilowanie terenu wokół kościoła w celu uzyskania spadku min. 2% w kierunku od ścian kościoła /spadek trawnika dostosować do istniejącego nachylenia terenu/.
- remont istniejącego podestu przed wejściem do kościoła; wykonanie izolacji z folii, ze spadkiem minimum 2,0 % w kierunku od ścian kościoła, trwale zamocowanie folii do muru pod cokołem, ułożenie powtórne istniejących płyt ceramicznych ze spadkiem 1% od ścian kościoła. Folia PE gr. minimum 1,5 mm należy łączyć na zakładach poprzez zgrzewanie, lub klejenie.

8. ETAPOWANIE PRAC

ETAP I - remont fasady kościoła; naprawy 4 kolumn, remont portyku i tynkowanych ścian zewnętrznych, gzymsów i detali architektonicznych, wykonanie nowych tynków trasowych i specjalnych cokołowych, scalenie kolorystyczne elewacji frontowej.

ETAP II - remont wież; remont dwóch wież kościelnych /powyżej gzymsu głównego obwodowego/. Naprawa ścian wraz z detalami, okien i hełmów.

ETAP III - remont pozostałych elewacji kościoła; remont pozostałych trzech elewacji kościelnych /do gzymsu głównego obwodowego/. Remont tynkowanych ścian zewnętrznych, gzymsów i detali architektonicznych, wykonanie nowych tynków trasowych i specjalnych cokołowych, scalenie kolorystyczne elewacji.

ETAP IV - Stolarka i ślusarka; renowacja istniejących drzwi drewnianych zewnętrznych, drzwi stalowych, okien stalowych i kutych krat zabezpieczających.

ETAP V - Remont elementów dekarskich; przegląd i naprawa obróbek blacharskich z blachy miedzianej, wykonanie koszy odpływowych na połączeniu rynien i rur spustowych, wykonanie nowych parapetów podokiennych z blachy miedzianej.

ETAP VI - Prace zewnętrzne wokół kościoła; ukształtowanie spadku terenu, założenie folii w gruncie, wykonanie zasypki ze żwiru płukanego, remont podestu przed wejściem głównym.

9. DANE KOŃCOWE

- W dokumentacji wykorzystano opis stanu istniejącego kościoła wykonany w oparciu o wklepkę do karty ewidencyjnej zabytków architektury i budownictwa założoną przez mgr Agatę Semeniuk we wrześniu 1993 roku, PSOZ O/Siedlce.

- Materiały archiwalne i fotografie z zakresu historii kościoła i parafii, otrzymano również od aktualnego proboszcza parafii ks. dr Sławomira Mazura.

- Widoki od zewnątrz i wewnątrz kościoła oraz otoczenia wraz z detalami zostały przedstawione w formie rysunkowej oraz fotograficznej w załączonej dokumentacji pod kątem wykonania przedmiotowych prac budowlano-remontowych.

- Ocenę stanu technicznego elewacji kościoła /ujętą w niniejszym opracowaniu/, w zakresie konstrukcyjno-budowlanym, dla potrzeb niniejszego projektu, wykonał mgr inż. Marek Stachurski, Stosowne zalecenia oceny stanu technicznego zostały uwzględnione w opracowanym projekcie budowlanym.

- Niniejsze opracowanie nie obejmuje programu badań konserwatorskich oraz prac konserwatorskich i restauratorskich rzeźb figuralnych /„grupy ukrzyżowania”/, we wnękach elewacji fasadowej w podcieniu, oraz rzeźb w elewacji wschodniej. Powyższe według odrębnych opracowań przez osoby uprawnione. Należy je zabezpieczyć na okres prac remontowych elewacji.

- Nie przewiduje się znaczących prac związanych z terenem wokół kościoła, stąd jedynie opracowanie sytuacyjne, bez projektu zagospodarowania terenu. Prace realizowane będą na obiekcie, po ich zakończeniu teren zostanie uporządkowany i doprowadzony do stanu pierwotnego.
- Materiały użyte do budowy powinny posiadać aktualne atesty i Aprobaty Techniczne ITB, znak B dopuszczający do obrotu materiałami budowlanymi.
- Wszelkie nazwy własne materiałów są przykładowe i stanowią propozycję projektanta. Użycie materiałów innej firmy dopuszczalne o podobnych, nie gorszych właściwościach skonsultować z projektantem.
- Wszelkie prace remontowo-konserwatorskie należy wykonywać pod nadzorem osoby uprawnionej do kierowania danym zakresem robót, zgodnie z zasadami sztuki budowlanej, zaleceniami opinii technicznej i kart technologicznych, w uzgodnieniu z PWKZ, przestrzegając przepisów BHP i wytycznych BIOZ.

Opracowanie:

zakres opracowania	pełniona funkcja projektowa	imię i nazwisko, specjalność i numer uprawnień budowlanych	Data opracowania	Podpis
ARCHITEKTURA	Projektant	mgr inż. arch. ANTONI MAKAREWICZ architektoniczna do projektowania bez ograniczeń BŁ 87/78	15 września 2023 r	
	spec. uprawnień			
	numer upr.			
KONSTRUKCJA	Projektant	mgr inż. MAREK STACHURSKI do projektowania bez ograniczeń w specjalności konstrukcyjno-budowlanej BŁ 118/82	15 września 2023 r	
	spec. uprawnień			
	numer upr.			

Białystok, 15 września 2023 r.

OŚWIADCZENIE

**PROJEKT BUDOWLANY REMONTU ELEWACJI
ZABYTKOWEGO KOŚCIOŁA PARAFIALNEGO
P.W. ŚWIĘTEGO STANISŁAWA BISKUPA I MĘCZENNIKA
W SKRZESZEWIE**

**INWESTOR: PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA
P.W. ŚWIĘTEGO STANISŁAWA
BISKUPA I MĘCZENNIKA W SKRZESZEWIE
08-307 SKRZESZEW 137, GMINA REPKI,
POWIAT SOKOŁOWSKI**

**ADRES: DZIAŁKA NR EWIDENCYJNY 754,
OBRĘB: 0029 SKRZESZEW
JEDNOSTKA EWIDENCYJNA: 142906_2 REPKI**

**wykonany został zgodnie z obowiązującymi przepisami
oraz zasadami wiedzy technicznej,
zgodnie z art. 34 ustęp 3d Prawa Budowlanego**

AUTORZY OPRACOWANIA:

zakres opracowania	pełniona funkcja projektowa	imię i nazwisko, specjalność i numer uprawnień budowlanych	Data opracowania	Podpis
ARCHITEKTURA	Projektant	mgr inż. arch. ANTONI MAKAREWICZ architektoniczna do projektowania bez ograniczeń BŁ 87/78	15 września 2023 r	
	spec. uprawnień			
	numer upr.			
KONSTRUKCJA	Projektant	mgr inż. MAREK STACHURSKI do projektowania bez ograniczeń w specjalności konstrukcyjno-budowlanej BŁ 118/82	15 września 2023 r	
	spec. uprawnień			
	numer upr.			

MIEJSCE I DATA OPRACOWANIA: BIAŁYSTOK, 15 WRZEŚNIA 2023 R.

MIEJSCE I DATA AKTUALIZACJI: BIAŁYSTOK, 29 GRUDNIA 2023 R.

ZAŁĄCZNIKI

FORMALNO – PRAWNE

PROJEKT
ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANY
CZĘŚĆ OPISOWA

PROJEKT
ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANY
CZĘŚĆ GRAFICZNA

PROJEKT
ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANY
CZĘŚĆ FOTOGRAFICZNA

OPINIE, UZGODNIENIA, POZWOLENIA I INNE DOKUMENTY

STRONA TYTUŁOWA:

nazwa elementu projektu budowlanego	OPINIE, UZGODNIENIA, POZWOLENIA I INNE DOKUMENTY
numer tomu / łączna liczba tomów	2/3
nazwa zamierzenia budowlanego	REMONT ELEWACJI ZABYTKOWEGO KOŚCIOŁA PARAFIALNEGO P.W. ŚWIĘTEGO STANISŁAWA BISKUPA I MĘCZENNIKA W SKRZESZEWIE

adres obiektu budowlanego	08-307 SKRZESZEW 137, GMINA REPKI, POWIAT SOKOŁOWSKI
kategoria obiektu budowlanego	X
nazwa jednostki ewidencyjnej, nazwa i numer obrębu ewidencyjnego nr działek ewidencyjnych, na których usytuowany obiekt	JEDNOSTKA EWIDENCYJNA: 142906_2 REPKI OBRĘB: 0029 SKRZESZEW DZIAŁKA NR EWIDENCYJNY 754
imię i nazwisko lub nazwa inwestora, adres inwestora	PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA P.W. ŚWIĘTEGO STANISŁAWA BISKUPA I MĘCZENNIKA W SKRZESZEWIE

Spis zawartości:	Numer strony
1. Orzeczenie o uznaniu za zabytek	
2. Kopia mapy ewidencyjnej – 1:1000	
3. Uproszczony wypis z rejestru gruntów	
4. Zaświadczenie Kurii Drohiczyńskiej - nominata na proboszcza parafii	
5. Zaświadczenie Wojewody Mazowieckiego o osobowości prawnej	
6. Informacja BIOZ	

INFORMACJA BIOZ

Opracowana na podstawie rozporządzenia Ministra Infrastruktury
z dnia 23 czerwca 2003 r. składająca się ze strony tytułowej
i części opisowej

I. STRONA TYTUŁOWA

1.1 PROJEKT BUDOWLANY REMONTU ELEWACJI

**ZABYTKOWEGO KOŚCIOŁA PARAFIALNEGO
P.W. ŚWIĘTEGO STANISŁAWA BISKUPA I MĘCZENNIKA
W SKRZESZEWIE**

**1.2 INWESTOR: PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA
P.W. ŚWIĘTEGO STANISŁAWA
BISKUPA I MĘCZENNIKA W SKRZESZEWIE
08-307 SKRZESZEW 137, GMINA REPKI,
POWIAT SOKOŁOWSKI**

**1.3 ADRES: DZIAŁKA NR EWIDENCYJNY 754,
OBRĘB: 0029 SKRZESZEW
JEDNOSTKA EWIDENCYJNA: 142906_2 REPKI**

1.4 JEDNOSTKA PROJEKTOWA:

1.5 AUTORZY OPRACOWANIA:

zakres opracowania	pełniona funkcja projektowa	imię i nazwisko, specjalność i numer uprawnień budowlanych	Data opracowania	Podpis
ARCHITEKTURA	Projektant	mgr inż. arch. ANTONI MAKAREWICZ architektoniczna do projektowania bez ograniczeń BŁ 87/78	15 września 2023 r	
	spec. uprawnień numer upr.			
KONSTRUKCJA	Projektant	mgr inż. MAREK STACHURSKI do projektowania bez ograniczeń w specjalności konstrukcyjno-budowlanej BŁ 118/82	15 września 2023 r	
	spec. uprawnień numer upr.			

MIEJSCE I DATA OPRACOWANIA: BIAŁYSTOK, 15 WRZEŚNIA 2023 R.

II. CZĘŚĆ OPISOWA DO INFORMACJI BIOZ

Zakres robót i kolejność realizacji:

ETAP I - remont fasady kościoła; naprawy 4 kolumn, remont portyku i tynkowanych ścian zewnętrznych, gzymsów i detali architektonicznych, wykonanie nowych tynków trasowych i specjalnych cokołowych, scalenie kolorystyczne elewacji frontowej.

ETAP II - remont wież; remont dwóch wież kościelnych /powyżej gzymsu obwodowego/. Naprawa ścian wraz z detalami, okien i hełmów.

ETAP III - remont pozostałych elewacji kościoła; remont pozostałych trzech elewacji kościelnych /do gzymsu obwodowego/. Remont tynkowanych ścian zewnętrznych, gzymsów i detali architektonicznych, wykonanie nowych tynków trasowych i specjalnych cokołowych, scalenie kolorystyczne elewacji.

ETAP IV - Stolarka i ślusarka; renowacja istniejących drzwi drewnianych zewnętrznych, drzwi stalowych, okien stalowych i kutych krat zabezpieczających.

ETAP V - Remont elementów dekarskich; przegląd i naprawa obróbek blacharskich z blachy miedzianej, wykonanie koszy odpływowych na połączeniu rynien i rur spustowych, wykonanie nowych parapetów podokiennych z blachy miedzianej.

ETAP VI - Prace zewnętrzne wokół kościoła; ukształtowanie spadku terenu, założenie folii w gruncie, wykonanie zasypki ze żwiru płukanego, remont podestu przed wejściem głównym.

Realizacja robót budowlano-remontowych 2024 – 2028 r.

2. Teren inwestycji

- teren zagospodarowany istniejącym budynkiem kościoła, oraz jego otoczeniem.

3. Elementy zagospodarowania terenu mogące spowodować zagrożenie bezpieczeństwa i zdrowia ludzi

- nie występują

4. Zagrożenia mogące wystąpić podczas robót budowlanych:

- ryzyko upadku pracownika z wysokości
- ryzyko wypadku podczas prac z maszynami budowlanymi
- ryzyko porażenia prądem elektrycznym

5. Instruktaż pracowników przed przystąpieniem do realizacji robót szczególnie niebezpiecznych

- szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy dla pracowników,
- zapoznanie z ryzykiem zawodowym i pracą na danym stanowisku.

6. Środki techniczne i organizacyjne zapobiegające niebezpieczeństwom wynikającym z wykonywania robót budowlanych.

- bezpośredni nadzór nad bezpieczeństwem i higieną pracy na stanowiskach pracy przez osoby uprawnione w tym kierownika budowy.

- ogrodzenie i zabezpieczenie placu budowy przed dostępem osób nieupoważnionych.
- pracownikom zatrudnionym na budowie należy zabezpieczyć odpowiednie warunki sanitarne i higieniczne
- pracownicy zatrudnieni na budowie, powinni być wyposażeni w środki ochrony indywidualnej oraz odzież i obuwie robocze,
- sprzęt i urządzenia stosowane na budowie powinny być sprawne i posiadać wymagane przepisami atesty i certyfikaty.
- urządzenia elektryczne powinny mieć sprawne wyłączniki zabezpieczone przeciwporażeniowo, stałe urządzenia elektryczne muszą być uziemione.
- skrzynki elektryczne winny być zamknięte i zabezpieczone przed przypadkowym dostępem.
- pracownicy powinni posiadać aktualne badania lekarskie, wymagane kwalifikacje i uprawnienia do obsługi urządzeń i maszyn budowlanych.
- udostępnienie możliwości korzystania z aktualnych zdobyczy techniki w przypadku wystąpienia zagrożenia / telefon, komórka, samochód, itp./

Opracowanie :

zakres opracowania	pełniona funkcja projektowa	imię i nazwisko, specjalność i numer uprawnień budowlanych	Data opracowania	Podpis
ARCHITEKTURA	Projektant	mgr inż. arch. ANTONI MAKAREWICZ architektoniczna do projektowania bez ograniczeń BŁ 87/78	15 września 2023 r	
	spec. uprawnień			
	numer upr.			
KONSTRUKCJA	Projektant	mgr inż. MAREK STACHURSKI do projektowania bez ograniczeń w specjalności konstrukcyjno-budowlanej BŁ 118/82	15 września 2023 r	
	spec. uprawnień			
	numer upr.			

MIEJSCE I DATA OPRACOWANIA: BIAŁYSTOK, 15 WRZEŚNIA 2023 R.

KARTA TYTUŁOWA

nazwa elementu projektu budowlanego	PROJEKT BUDOWLANY
numer tomu / łączna liczba tomów	1/3, 2/3, 3/3
nazwa zamierzenia budowlanego	REMONT ELEWACJI ZABYTKOWEGO KOŚCIOŁA

	PARAFIALNEGO P.W. ŚWIĘTEGO STANISŁAWA BISKUPA I MĘCZENNIKA W SKRZESZEWIE
adres obiektu budowlanego	08-307 SKRZESZEW 137, GMINA REPKI, POWIAT SOKOŁOWSKI
kategoria obiektu budowlanego	X
nazwa jednostki ewidencyjnej, nazwa i numer obrębu ewidencyjnego nr działek ewidencyjnych, na których usytuowany obiekt	JEDNOSTKA EWIDENCYJNA: 142906_2 REPKI OBRĘB: 0029 SKRZESZEW DZIAŁKA NR EWIDENCYJNY 754
imię i nazwisko lub nazwa inwestora, adres inwestora	PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA P.W. ŚWIĘTEGO STANISŁAWA BISKUPA I MĘCZENNIKA W SKRZESZEWIE

JEDNOSTKA PROJEKTOWA:

Spis zawartości projektu budowlanego (elementy składowe projektu budowlanego):	Ilość egzemplarzy
1/3 PROJEKT ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANY	
2/3 OPINIE, UZGODNIENIA, POZWOLENIA I INNE DOKUMENTY	
3/3 PROJEKT TECHNICZNY ARCHITEKTONICZNO-KONSTRUKCYJNY	